

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616010001
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2016:1616010001.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudcom JUDr. Erikom Tomusom v trestnej veci obžalovaného M. V., pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. júla 2016, takto

r o z h o d o l :

rozhodol:

Obžalovaný:

M. V. narodený XX. B. XXXX v M., trvale bytom č. d. XXX, XXX XX Z. L.,

sa uznáva vinným, že

dňa 21.01.2015 na I. ulici v M., po tom, čo predtým sprostredkoval uzatvorenie kúpnej zmluvy medzi predávajúcim M. O. a kupujúcim M. B., predmetom ktorej bolo motorové vozidlo zn. R. K., ev. č. MA-XXXDC, prevzal od M. B. kúpnu cenu za predmetné motorové vozidlo, t. j. finančné prostriedky vo výške 4.000,- eur, ktoré si ponechal a doposiaľ neodovzdal poškodenej M. O., čím poškodenej spôsobil škodu vo výške 4.000,- eur,

teda

prisvojil si cudziu vec, ktorá mu bola zverená a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu,

čím spáchal

prečin sprenevery podľa 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa

odsudzuje

Podľa § 213 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 42 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4 Trestného zákona, na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky z 24. júna 2015, sp. zn. 1T/22/2015, právoplatný dňa 22. júla 2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona s poukazom na § 61 ods. 2 Trestného zákona sa mu ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov na dobu 3 (tri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenej Ing. M. O., ul. M. U. č. XXX/XX, XXX XX M., škodu vo výške 4.000,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku sa poškodená Ing. M. O., ul. M. U. č. XXX/XX, XXX XX M., odkazuje so zvyškom svojho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 04. januára 2016 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 04. januára 2016, č. 1 Pv 64/15/1106-15, na obžalovaného M. V. pre prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 06. júla 2016 obžalovaný po poučení o svojich právach a povinnostiach urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) zákona č. 301/2005 Z. z. Trestného poriadku, v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný poriadok), že je vinný zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či obžalovaný:

c) rozumie, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

f) rozumie právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalovaný odpovedal: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaného o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného za vinného z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu, a to výsluchom obžalovaného, odpisom z registra trestov na obžalovaného, výpisom z evidencie priestupkov na obžalovaného a listinných podkladov.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému M. V. vychádzal primárne z ustanovenia § 42 ods. 1 Trestného zákona, ktoré stanovuje súdu povinnosť ukladať súhrnný trest, pri zbíhajúcich sa trestných činoch, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný (teda podľa zásad pre ukladanie úhrnného trestu).

K povinnosti ukladať v danej veci súhrnný trest súd pripomína, že trestné činy sú spáchané v súbehu (tzv. konkurencia trestných činov) vtedy, ak páchatel spáchal dva alebo viacero trestných činov skôr, ako bol pre niektorý z nich odsúdený, t. j. skôr ako bol za taký trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa alebo skôr ako bol obvinenému doručený trestný rozkaz. Práve časový moment spáchania trestného činu pred alebo po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa pre iný páchatelov trestný čin odlišuje súbeh od recidívy a má aj výrazne odlišné účinky pri ukladaní trestu pri tzv. mnohosti trestnej činnosti toho istého páchatela.

Zo spisového materiálu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/22/2015 súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom z 24. júna 2015 uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom trestný rozkaz bol M. V. doručený dňa 13. júla 2015 a následne nadobudol právoplatnosť dňa 22. júla 2015. Z uvedeného je zrejmé, že v súbehu sú tie trestné činy spáchané obžalovaným, ktorých sa dopustil pred dňom 13. júla 2015, teda pred dňom, kedy mu bol doručený trestný rozkaz z 24. júna 2015, sp. zn. 1T/22/2015. Vzhľadom na uvedené súd postupoval v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a ukladal vo veci súhrnný trest.

Prísnejším so zbíhajúcich sa prečinov [prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona vs. prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona] je prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s tým, že výška trestnej sadzby stanovená zákonom pri tomto prečine je v rozpätí jeden rok až päť rokov.

Súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, pretože obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal. Pokiaľ ide o prirážajúce okolnosti, tie súd zistil dve výrazné, jednak, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, teda súd ustálil prirážajúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, pričom pred spáchaním súdeného trestného činu má odsúdený evidované odsúdenie naposledy Okresným súdom Malacky v trestnej veci sp. zn. 3T/2/2014. Okrem toho súd zistil aj prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (spáchal viac trestných činov), pretože celkovo súd ukladá v zmysle zásad vyplývajúcich z § 42 ods. 1 Trestného zákona trest za dva samostatné prečiny - prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona.

Pri určovaní výmery trestu súd následne povinne (§ 38 ods. 2 Trestného zákona) prihliadol na pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností s tým, že prevažuje pomer prirážajúcich okolností a preto súd upravil trestnú sadzbu tak, že zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu (§ 38 ods. 4 Trestného zákona). Zákonom ustanovená trestná sadzba je tým pádom v rozpätí 2 roky a 4 mesiace až 5 rokov ($48 : 3 = 16$, teda šesťnásť mesiacov je jedna tretina zo štyroch rokov, o ktoré sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona).

Pokiaľ ide o určenie druhu trestu, tak súd vychádzal z ustanovenia § 42 ods. 2 druhá veta Trestného zákona, podľa ktorého ukladaný súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. Z uvedeného ustanovenia teda vyplýva, že v predmetnej trestnej veci je možné obžalovanému uložiť len nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko trest uložený skorším rozhodnutím - trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 24. júna 2015, sp. zn. 1T/22/2015 - bol vo výmere osem mesiacov nepodmienečne. Z hľadiska druhu trestu preto súd pristúpil k uloženiu nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom pri ukladaní konkrétnej výmery trestu (tri roky) prihliadol k tomu, že obžalovaný je osoba, pri ktorej ani ukladanie nepodmienečných trestov celkom zjavne nevedlo k jeho náprave. Obžalovaný už bol viackrát právoplatne odsúdený, prevažne za spáchanie prečinov marenia výkonu úradného rozhodnutia, ale aj za nedovolenú výrobu omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi a tiež aj za majetkové

trestnú činnosť. Obžalovaný je síce v tomto smere všeobecný recidivista, avšak súd pri ukladaní konkrétnej výmery trestu prihliadol na to, že obžalovaný sa na hlavnom pojednávaní k spáchaniu skutku priznal a uviedol, že je ochotný poškodenej nahradiť spôsobenú škodu, preto mu bol v konečnom dôsledku uložený trest pri spodnej hranici trestnej sadzby. Na druhej strane, s poukazom na trestnú minulosť obžalovaného (ktorá okolnosť mala vplyv predovšetkým pri zvyšovaní trestnej sadzby, pričom súd nezistil žiadne ďalšie okolnosti, ktoré by boli dôvodom na to, aby trest ukladal v polovici, či pri hornej hranici zvýšenej trestnej sadzby), pri ktorej aj keď nejde o závažnú trestnú činnosť, do úvahy neprichádzalo uloženie trestu na samej spodnej hranici trestnej sadzby, tak ako to požadoval obžalovaný na hlavnom pojednávaní.

Súd preto uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby (tri roky), pričom na výkon tohto trestu zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd uloženie súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody kombinoval s uložením trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, pretože ho k tomu zaväzoval § 42 ods. 2 tretia veta Trestného zákona, nakoľko taký trest bol uložený skorším rozhodnutím, ktorého výrok o treste bol týmto rozsudkom zrušený.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tak súd zaviazal obžalovaného uhradiť poškodenej osobe sumu 4.000,- eur a so zvyškom nároku na náhradu škody poškodenú odkázal na občianske súdne konanie, nakoľko výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní nedali podklad pre výrok o povinnosti obžalovaného nahradiť škodu, ktorú spôsobil trestným činom, v celom rozsahu, ako ju navrhla poškodená.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.